

naam **Britte Steiner-Nooijens**
leeftijd **31**
getrouwd met **Edwin Steiner**
studie **mas, Stoas**
carrière **embryo-transplanteur
en boerin**
bedrijf **S Bro in Zwitserland**

Het EK in Fribourg: Britte leidt de koe Southland Alex Carola 11 naar de reservetitel bij de jonge koeien

‘Deze manier van boeren past echt bij mij’

Britte Steiner-Nooijens verhuisde naar Zwitserland, waar ze samen met haar man de zorg draagt voor 22 melkkoeien. Er is veel handwerk, maar keuringsdeelname is een passie die ze nu kan delen met haar man. ‘Hier heeft elke koe een naam, een eigen verhaal. Ik geniet van de kleine dingen, van de geur van het hooi of de knuffel van een koe.’

TEKST JAAP VAN DER KNAAP

Het is 3 december 2021. Het hoofdnieuws op de website Schweizer Bauer, de belangrijkste Zwitserse landbouwsite, luidt: ‘In een “hartslagfinale” wint O’Kaliber Goya van Britte Steiner de holsteinkeuring Junior Bulle Expo.’

Op de foto staat een trotse begeleidster die haar koe liefdevol knuffelt. En ook al is dit Zwitsers landbouwnieuws, Nederlandse keuringsliefhebbers zullen in de begeleidster Britte Nooijens herkennen. De Nederlandse Britte die op verschillende keuringen koeien op professionele wijze naar de finale begeleidde. ‘Het klopt, Goya is onze koe. De koe heb ik samen met mijn man en nog twee anderen en ze loopt bij ons in de stal. Ze is op dit moment de fraaiste koe in onze stal en dat weet ze ook. Het is een echte koningin. En ja, ik woon sinds 2018 in Zwitserland.’

Talent in voorbrengen

Britte, 31 jaar, groeide op in het Brabantse Dongen op een akkerbouwbedrijf met een pensionstalling voor paarden. Tijdens haar agrarische opleiding werd ze besmet met het koeienvirus en kreeg ze vooral veel plezier in het voorbereiden en presenteren van koeien op keuringen. ‘Ik raakte bevriend met Lars van Loenhout, Rens de Brouwer en Jeroen van Beek, boerenzonen die gek zijn van mooie koeien en volop actief zijn op keuringen. Nadat ik gevraagd was om eens mee te helpen aan de wintershow in Etten-Leur wist ik het: dit wilde ik vaker doen. Dat samenwerken om koeien zo goed mogelijk voor te bereiden, de gezelligheid, de sfeer rondom een show, dat heeft iets heel speciaals.’

Britte bleek talent te hebben in het voorbrengen van koeien in de ring en werd steeds vaker gevraagd om koeien te showen. Een speciaal moment was het voorbrengen van Southland Alex. Carola 11 tijdens het EK in het Zwitserse Fribourg in 2013. De eigenaar van de gitzwarte Carola, Johan van Beek uit Teteringen, was ongeneeslijk ziek. Het moment dat Britte de fraaitypische Carola naar het reservekampioenschap bij de jonge koeien leidde, was dan ook erg emotioneel. ‘Vreugde en verdriet liggen op zo’n moment dicht bij elkaar’, vertelt Britte en haar stem trilt als ze erover vertelt.

Britte vond na haar studie aan de Stoas in Dronten werk als embryo-transplanteur, maar bleef in haar vrije tijd wereldwijd actief op keuringen. Zo meldde ze zich via Facebook bij het bekende keuringsbedrijf Rosedale in Amerika. Of ze daar een maand mocht helpen bij de voorbereidingen voor de nationale keuring World Dairy Expo. Haar spontane actie leverde een ticket op naar de VS en ze keerde terug met een schat aan ervaring.

Dankzij haar groeiende kennissenkring was ze actief op keuringen in Canada, Italië en zelfs in Australië. ‘Overal leerde je wel weer iets over koeien voeren, verzorgen of het presenteren in de ring. Die ervaringen kon ik weer meenemen naar Nederland. Naar de Young Breeders bijvoorbeeld, de groep jonge fokkers van de HHH-vereniging. In ons vaste team uit West-Brabant wisten we elkaar steeds weer te stimuleren en te motiveren om pinken en koeien nog beter voor te bereiden.’

Emigratie is sprong in het diepe

Tijdens de Amerikaanse keuring in Madison kwam ze haar latere vriend en man Edwin Steiner voor het eerst tegen. Die ontmoeting zorgde nog niet meteen voor een

Britte Steiner-Nooijens: ‘We bouwen een nieuwe stal voor 28 koeien, we hoeven er niet per se meer te melken’

klik, zo bekend Britte. ‘We waren met een aantal mensen al een maand bezig met de voorbereidingen van de show. Op de dag van de keuring kwam Edwin ineens op de proppen. In zijn nette kleren borstelde hij wat staarten en spoot hij wat haarlak voor de laatste details. Pfff, dacht ik, we slapen al weken in het stro en maken lange dagen en nu komt hij hier goede sier maken met wat randzaken? Wat is dat voor iemand?’

Maar Edwin Steiner had wel duidelijk een passie voor koeien en hij bleek op dat moment ook nog mede-eigenaar van een van de bekendste Europese koeien van dat moment: de fraaie Decrausaz Iron O’Kalibra.

Het contact met Edwin bleef, maar de vonk sloeg pas over toen ze hem benaderde of ze een keer mocht helpen tijdens de Zwitserse nationale keuring, de Swiss Expo. ‘Ik had mijn eigen leven in Nederland eigenlijk wel op de rit’, vertelt Britte. ‘Door mijn werk als embryo-transplanteur kwam ik bij veel boeren en kon ik veel over koeien praten. Maar een relatie op afstand met Edwin in Zwitserland, waardoor we elkaar maar zo nu en dan zouden zien, dat zag ik niet zitten. Edwin werkte inmiddels op het ouderlijk bedrijf en een serieuze relatie zou betekenen dat ik zou moeten verhuizen. Dat was wel een grote sprong in het diepe, waarvoor ik best veel moest achterlaten.’

Nieuwe stal voor 28 koeien

In september 2018 waagde ze toch de sprong. ‘Ik had tegen Edwin gezegd dat ik alleen zou emigreren als ik het werk als embryo-transplanteur kon voortzetten en als ik mijn jerseykoe Giddy-Up mee kon nemen. Het verhuizen van Giddy-Up kostte best wat moeite, maar die baan had Edwin wel heel vlot geregeld. Sterker nog: of ik zo snel mogelijk kon beginnen.’

Britte lacht hartelijk. Ze werkt nu drie dagen bij een

Op het bedrijf is de boomgaard een belangrijke inkomstenbron

Britte Steiner-Nooijens: ‘Elk hoekje gras wordt gehooïd, hier wordt niets verspild’

dierenartspraktijk, waar ze als et-specialist embryo's transplanteert. De rest van de week werkt ze op de boerderij samen met Edwin, met wie ze inmiddels is getrouwd, in het plaatsje Wilen, vlak bij Zürich. Het is hard werken, zo erkent ze, ondanks dat de veestapel momenteel maar 22 melkkoeien telt. 'We hebben veel handwerk. We werken met een grupstal, koeien staan op verschillende plaatsen en van al het gras maken we hooi. De hele zomer staat in het teken van hooi maken.' De nieuw te bouwen stal zal arbeidsverlichting betekenen. Dit voorjaar starten de werkzaamheden. De gesprekken met de aannemer en de architect zorgen er voor dat Britte nu al uitkijkt naar de nieuwe situatie. 'We bouwen een stal voor 28 koeien. Een ligboxenstal met veel ruimte en lucht voor koeien en een groot strobox voor de beste koeien', zo klinkt het enthousiast.

Elke koe een eigen verhaal

Er wordt met zes extra koeplaatsen wel op de groei gebouwd, maar voor Nederlands/Vlaamse begrippen klinken de aantallen niet als veel. 'We hoeven niet per se meer koeien te melken. Hier heeft elke koe een naam, een karakter en een eigen verhaal. We staan heel dicht bij ze, ze zijn bijna familie. Natuurlijk moet je ook zakelijk zijn en is de verkoop van een koe soms emotioneel en lastig, maar deze manier van boeren past bij mij.' Samen met Edwin deelt ze de passie voor keuringen. 'Keuringen zijn het visitekaartje van ons bedrijf, dat de stalnaam S Bro gebruikt. Dankzij de keuringen kunnen

we makkelijker koeien verkopen. De meeste koeien kalven aan het eind van het jaar, zodat ze in optimale condities zijn voor de keuringen in het voorjaar. We hebben vijftig stuks jongvee en de verkoop van vee – eens per twee jaar houden we een grote veiling – zorgt naast melkgeld voor ons inkomen.' Diverse koeien stammen af van de populaire O'Kalibra, die zeven jaar lang in de stal van Edwin verbleef. De aangekochte koe Goya stamt via haar vader O'Kaliber ook af van de stammoeder.

Hooien met bladblazer

Ook de 1 hectare grote boomgaard is een inkomstenbron. 'Er groeien pruimen, appels, peren en vooral kersen, die we verkopen', legt Britte uit over haar manier van leven in Zwitserland. 'Er is veel handwerk, maar leven van en werken met de natuur geeft veel voldoening.' Al moest ze er wel aan wennen, erkent ze. 'Elke appel wordt geplukt, elk hoekje gras gehooïd. Hier wordt niets verspild. De steile hellingen maaien we met de hand, waarna we het gras met een bladblazer naar een vlakker stuk blazen, zodat we het kunnen hooien. Als Nederlander heb ik echt wel eens gedacht: waar ben ik mee bezig? Maar als we dan weer een deel van het hooi binnen hebben en de drooginstallatie ervoor zorgt dat de hele stal, het hele huis ruikt naar hooi, dan geeft dat enorm veel voldoening.'

Nee, Britte mist haar oude leven van het vele reizen naar internationale keuringen niet. 'Ik mis Nederland niet, wel mijn vrienden en familie', zo zegt ze na enig aarzelen. Ze noemt haar ouders en zusje Stacey, maar ook cowfitter Erica Rijnveld, van wie ze veel leerde. 'Maar het is nu ook mooi om te ervaren dat wat ik al die jaren heb geleerd, nu op ons eigen bedrijf kan toepassen. Ik romantiseer mijn leven niet, het is best hard werken. Maar ik geniet van de kleine dingen, van de omgeving, de geur van hooi of een koe die mij om een knuffel vraagt, van het samen met Edwin bezig zijn met de koeien. Soms moet je die sprong in het diepe wagen om je geluk te vinden.' |

*Britte en Edwin
tijdens hun
huwelijksdag.
Britte houdt
haar jerseykoe
Giddy-Up vast,
Edwin Goya*

